

Bevestigd door God

PASTOR DON HOSFELD

Alle genoemde teksten komen uit de Statenvertaling.

Nieuwe Christenen krijgen vaak te horen dat ze in hun Bijbel de Evangelieën moeten gaan lezen, in het bijzonder het boek Johannes. Dit komt gedeeltelijk omdat van elk evangelie wordt gezegd dat het Jezus anders voorstelt: Mattheüs als Koning, Markus als Dienaar, Lukas als Mens en Johannes als de Zoon van God. Voor velen klinkt Johannes als een logische plek, voor een nieuwe Christen, om te beginnen, zodat hij zich in het geloof kan bevestigen/versterken. Maar wat zegt de Bijbel?

De Evangelieën zijn geliefd, en met goede redenen. Want in hen wordt Christus Jezus, onze Verlosser, geopenbaard, en wordt Zijn leven **op aarde** gedeeld zoals in geen enkel ander boek dat ooit is geschreven. Ze vertellen ons hoe onze God en Heiland Zichzelf vernederde en in nederige omstandigheden werd geboren. Hoe Hij van stad naar stad wandelde, onderwees, genas en liefde en mededogen toonde voor degenen van wie Hij wist dat ze Hem spoedig zouden afwijzen. En hoewel Hij deze wereld schiep, onderwierp Hij Zichzelf gewillig aan zwaardere omstandigheden dan Zijn schepping. Hij zei over zichzelf:

“De vossen hebben holen, en de vogelen des hemels nesten; maar de Zoon des mensen heeft niet, waar Hij het hoofd nederlegge. (Matth. 8:20).

Maar hoe kostbaar de Evangelieën ook zijn, we moeten niet aannemen dat dit is waar God wil dat we beginnen, of dat het de noodzakelijke leerstellingen bevat om ons fundament in het geloof te leggen. We moeten niet, zoals zo velen doen, de “rode letters (*)” meer waarderen dan de rest van de Bijbel. Zijn de woorden van Christus, gesproken vanuit de hemel, tenslotte niet net zo belangrijk als Zijn woorden gesproken terwijl hij op aarde was?

(*)-In de King James Bible staan de woorden, die Jezus zelf op aarde heeft gesproken, in het rood.

Van de vertaler: De vier evangelieën vallen, tot de kruisiging van Jezus, onder het Oude Testament. Zie het artikel: “Wanneer is het Nieuwe Testament begonnen” op www.bedelingdergenade.nl onder “artikelen”.

Einde citaat

We moeten niet vergeten dat God niet nalatig is in het geven van leiding, vooral niet als het gaat om zoiets belangrijks als het bevestigen/bekrachtigen van een gelovige. Maar al te vaak maken mensen de fout hun mening over een kwestie te geven in plaats van eenvoudigweg te vragen: “Wat zegt de Schrift?”, zie Romeinen 4:3 vergeleken met Rom. 11:2 en Gal 4:30:

*“Rom. 4:3: Want **wat zegt de Schrift?** En Abraham geloofde God, en het is hem gerekend tot rechtvaardigheid.*

*“Rom. 11:2: God heeft Zijn volk niet verstoten, hetwelk Hij te voren gekend heeft. Of weet gij niet, **wat de Schrift zegt** van Elia, hoe hij God aanspreekt tegen Israël, zeggende:*

*“Gal. 4:30: Maar **wat zegt de Schrift?** Werp de dienstmaagd uit en haar zoon; want de zoon der dienstmaagd zal geenszins erven met den zoon der vrije.*

--“Rom. 16:25-27: 25 Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is

geweest;26 Maar nu geopenbaard is, en door de profetische Schriften, naar het bevel des eeuwigen Gods, tot gehoorzaamheid des geloofs, onder al de heidenen bekend is gemaakt;27 Den zelve alleen wijzen God zij door Jezus Christus de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen.

In werkelijkheid zou iedere nieuwe gelovige er goed aan doen om te beginnen met het lezen en bestuderen van de Bijbel in het boek Romeinen; het is werkelijk HET fundamentele leerstellige boek voor het Lichaam van Christus. Maar je hoeft mij niet op mijn woord te geloven. Denk eens aan de woorden uit onze tekst in Romeinen 16:25-27 en het feit dat Paulus de brief aan de Romeinen schreef omdat hij niet naar Rome kon gaan zoals hij wilde, en zei:

“Rom. 1:11: Want ik verlang om u te zien, opdat ik u enige geestelijke gave mocht mededelen, ten einde gij versterkt zoudt worden;

Bevestigd door God

Het woord “bevestigen” in Romeinen 16:25 houdt rechtstreeks verband met het woord dat in hoofdstuk 1 is vastgelegd en is hetzelfde Griekse woord (sterizo). Het betekent stabiel maken, versterken, of ‘vast maken’ of “bekrachtigen”.

Omdat hij niet naar Rome kon gaan, zie Rom. 1:13, schreef Paulus in plaats daarvan het boek Romeinen, wat de geestelijke gave is die Paulus hun graag wilde geven – de leer (instructie) waarin zij (en wij) bevestigd/gesterkt konden worden.

“Rom. 1:13: Doch ik wil niet, dat u onbekend zij, broeders, dat ik menigmaal voorgenomen heb tot u te komen (en ben tot nog toe verhinderd geweest), opdat ik ook onder u enige vrucht zou hebben, gelijk als ook onder de andere heidenen.

Maar soms luisteren mensen niet naar de richting die God aangeeft. Veel kerken willen Petrus en zijn woorden, met Pinksteren, tot fundament voor de kerk maken. De katholieke kerk heeft haar positie als de enige ware kerk en het gezag van Jezus Christus hier op aarde gebaseerd op een onjuist geloof in de apostolische opvolging van Petrus en de woorden van de vier evangeliën. Ondertussen beweert de Pinksterkerk dat de boodschap die Petrus in Handelingen 2 met Pinksteren sprak, het fundament van de kerk is, het Lichaam van Christus.

Iedere gelovige zou kennis moeten nemen van het feit dat Petrus nooit beweerde de fundamentele boodschap voor het Lichaam van Christus te hebben, terwijl Paulus dit expliciet over zichzelf zei. De weigering om naar Gods leiding te luisteren doet denken aan wat de Heer via de profeet Jeremia tegen Israël zei:

“Jeremia 6:16-17: 16 Zo zegt de HEERE: Staat op de wegen, en ziet toe, en vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg zij, en wandelt daarin; zo zult gij rust vinden voor uw ziel; maar zij zeggen: Wij zullen daarin niet wandelen.17 Ik heb ook wachters over ulieden gesteld, zeggende: Luistert naar het geluid der bazuin; maar zij zeggen: Wij zullen niet luisteren.

De woorden in Jeremia zijn een metafoor ontleend aan reizigers, die, terwijl ze twijfelen aan hun weg, stilstaan om na te denken of de richting die ze van iemand hebben gekregen juist is of niet. “Vragen naar de oude paden” betekent onderzoeken op welke manier deze rechtvaardige mensen vroeger wandelden en hun praktijken imiteren. God wees erop dat Hij Israël aanwijzingen had gegeven, maar zij weigerden te luisteren.

Hij zei: "Ik heb ook wachters over ulieden gesteld". Dit zijn profeten die de weg wijzen en waarschuwen, wat het geluid van de bazuin is, maar nogmaals, zegt Hij, ze wilden niet luisteren. Weigeren om naar God te luisteren is voor de kerk van vandaag net zo'n groot probleem als voor Israël in de tijd van Jeremia.

De kerk moet stoppen en zorgvuldig overwegen welke richting ze op moet. Kijk eens welk pad de rechtvaardigen vóór ons zijn gegaan: degenen zoals Febe, Priscilla en Aquila, Titus, Timotheüs en vele anderen die God als voorbeelden noemt, en allen die de leer en het onderwijs volgden van de door de opgestane Heiland nieuw gekozen apostel— Paulus. Zie Romeinen 16:1-3; Titus 1:4; Fil. 2:19-22:

"Rom. 16:1-3: 1 En ik beveel u Febe, onze zuster, die een dienaar is der Gemeente, die te Kenchreen is; 2 Opdat gij haar ontvangt in den Heere, gelijk het den heiligen betaamt, en haar bijstaat, in wat zaak zij u zou mogen van doen hebben; want zij is een voorstandster geweest van velen, ook van mijzelfven. 3 Groet Priscilla en Aquila, mijn medewerkers in Christus Jezus;

"Titus 1:4: Genade, barmhartigheid, vrede zij u van God den Vader, en den Heere Jezus Christus, onzen Zaligmaker.

"Fil. 2:19-22: 19 En ik hoop in den Heere Jezus Timotheüs haast tot u te zenden, opdat ik ook welgemoed moge zijn, als ik uw zaken zal verstaan hebben. 20 Want ik heb niemand, die even alzo gemoed is, dewelke oprechtelijk uw zaken zal bezorgen. 21 Want zij zoeken allen het hunne, niet hetgeen van Christus Jezus is. 22 En gij weet zijn beproeving, dat hij, als een kind zijn vader, met mij gediend heeft in het Evangelie.

Apollos is een goed voorbeeld. Hij was een man "machtig in de (Oude Testament) Schriften" (Handelingen 18:24), die "onderwezen was in de weg van de Heer" (vers 25). Hij kende Jezus volgens de profetie, dat wil zeggen volgens Zijn aardse bediening, maar niet volgens de openbaring van de verborgenheid. Zo wordt ons verteld dat, toen "hij vrijmoedig begon te spreken in de synagoge", Aquila en Priscilla, die de verborgenheid van Paulus leerden, "hem apart namen en hem de weg van God nauwkeuriger uitlegden" (v. 26).

"Hand. 18:24-26: 24 En een zeker Jood, met name Apollos, van geboorte een Alexandrier, een welsprekend man, kwam te Efeze, machtig zijnde in de Schriften. 25 Deze was in den weg des Heeren onderwezen; en vurig zijnde van geest, sprak hij en leerde naarstiglijk de zaken des Heeren, wetende alleenlijk den doop van Johannes. 26 En deze begon vrijmoediglijk te spreken in de synagoge. En als hem Aquila en Priscilla gehoord hadden, namen zij hem tot zich, en legden hem den weg Gods bescheidenlijker uit.

Het niet volgen van Paulus zoals het hoort was een probleem voor de gemeente in Korinthe. Hierover verklaarde Paulus:

*"1 Kor. 4:14-17: 14 Ik schrijf deze dingen niet om u te beschamen, maar als mijn lieve kinderen vermaan ik u. 15 Want al hadt gij tien duizend leermeesters in Christus, zo hebt gij toch niet vele vaders; want in Christus Jezus heb ik u door het Evangelie geteeld. 16 **Zo vermaan ik u dan: zijt mijn navolgers.** 17 Daarom heb ik Timotheüs tot u gezonden, die mijn lieve en getrouwe zoon is in den Heere, welke u zal indachtig maken mijn wegen, die in Christus zijn, gelijkterwijs ik alom in alle Gemeenten leer.*

Net zoals God leiding gaf aan Israël en Israël waarschuwde, heeft God hetzelfde voor ons, het Lichaam van Christus, gedaan. God heeft ons gewaarschuwd en ons verteld welke richting we moeten volgen en hoe als gelovige bevestigd/versterkt moet worden.

Mijn evangelie

*“Rom. 16:25: Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, **naar mijn Evangelie**.....”.*

Woorden zijn belangrijk, en nooit meer dan in het geval van de Schrift. Het is dus belangrijk om op te merken dat Paulus niet alleen maar “HET evangelie” zegt, maar in plaats daarvan “MIJN evangelie” zegt. Het is duidelijk dat Paulus doelbewust onderscheid probeert te maken tussen zijn evangelie en andere evangeliën die verkondigd zijn.

In tegenstelling tot wat sommigen geloven, is het evangelie van Paulus anders dan alle voorgaande. Waarom doet dit er toe? Omdat er situaties zijn waarin “geloven in Jezus” je niet zal redden. Het is niet **of** je in Jezus gelooft, maar **wat** je over Jezus gelooft dat redt. Vóór Paulus vereiste het evangelie van het koninkrijk het geloof:

“Joh. 20:31:dat Jezus is de Christus, de Zoon Gods; en opdat gij, gelovende, het leven hebt in Zijn Naam.

Verder bewijs dat het evangelie van Paulus verschilt van het evangelie dat in de vier evangeliën, en door de twaalf apostelen werd gepredikt, kan duidelijk worden aangetoond door naar het boek Lukas te kijken. In de eerste verzen van hoofdstuk 9 zien we dat de Heer de twaalf apostelen uitzond om ‘het koninkrijk van God te prediken’ (vers 2); er staat dat ze ‘het evangelie gingen prediken’ (v. 6). Later in hoofdstuk 18 wordt ons echter verteld dat, toen Jezus aan de apostelen uitlegde dat Hij zou sterven en weer zou opstaan, zij “*verstonden geen van deze dingen*”, zie Lukas 18:31-34:

“31 En Hij nam de twaalven bij Zich, en zeide tot hen: Ziet, wij gaan op naar Jeruzalem, en het zal alles volbracht worden aan den Zoon des mensen, wat geschreven is door de profeten.32 Want Hij zal den heidenen overgeleverd worden, en Hij zal bespot worden, en smadelijk behandeld worden, en bespogen worden.33 En Hem gegeseld hebbende, zullen zij Hem doden; en ten derden dage zal Hij wederopstaan.34 En zij verstonden geen van deze dingen; en dit woord was voor hen verborgen, en zij verstonden niet, hetgeen gezegd werd.

Het is duidelijk dat ze geen evangelie hadden verkondigd dat betrekking had op de dood, begrafenis en opstanding van Jezus als ze deze dingen niet begrepen of zelfs maar wisten.

We moeten niet toestaan dat de overeenkomsten tussen het evangelie van het koninkrijk en het evangelie de genade Gods ervoor zorgen dat we hun verschillen over het hoofd zien. Echt en vals geld hebben overeenkomsten, maar het zijn de verschillen die ze definiëren, en het feit dat er ooit een geldig evangelie bestond, betekent niet dat het voor altijd van kracht blijft.

Degenen die het geluk hadden in 1944 een biljet van \$ 100.000 (VS) te bezitten zouden behoorlijk teleurgesteld zijn geweest als ze het in 1946 hadden geprobeerd uit te geven. Hoewel het ooit volkomen geldig was en tegelijkertijd een legale vorm van betaling was, veranderde dat in 1945 toen de status ervan als legale betalingsvorm werd ingetrokken, waardoor het voor elke financiële transactie overbodig werd. Hetzelfde geldt voor het evangelie van het koninkrijk; het is vandaag de dag eenvoudigweg niet van kracht, en het kan niet helpen de schuld van de zonde af te betalen.

Aan de andere kant is Paulus' “mijn evangelie”, ook wel het “*evangelie uwer zaligheid*” genoemd, zie Ef. 1:13 vgl. Rom. 1:16:

*“Ef.1:13: In Welken ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid, namelijk **het Evangelie uwer zaligheid** gehoord hebt; in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte;*

*“Rom. 1:16: Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods **tot zaligheid een iegelijk, die gelooft**, eerst den Jood, en ook den Griek.*

Het evangelie, waarvan Paulus zegt dat het tot "zaligheid" is:

*“1 Kor. 15:1-4: 1 Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt. **3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften;4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;***

In het geval van dit evangelie is het niet vereist om te geloven dat Jezus de Messias van Israël is. Alleen het geloof in Zijn volbrachte werk ten behoeve van de zondaar.

Niemand kan vandaag de dag door God bevestigd/versterkt worden zonder eerst het “mijn evangelie” van Paulus te geloven. Net als Israël vóór ons, zijn wij specifiek gewaarschuwd, voor een komende dag:

“Rom. 2:16:wanneer God de verborgene dingen der mensen zal oordelen door Jezus Christus, naar mijn (Paulus) Evangelie.

DE PREDIKING VAN JEZUS VOLGENS DE VERBORGENHEID

“Rom. 16:25-26: 25 Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest;26 Maar nu geopenbaard is, en door de profetische Schriften, naar het bevel des eeuwigen Gods, tot gehoorzaamheid des geloofs, onder al de heidenen bekend is gemaakt;

Het geloven in het juiste evangelie is voldoende om ons onmiddellijk en voor eeuwig te redden van de veroordeling voor onze zonden. Het verandert onmiddellijk en volledig onze identiteit en positie voor God; het is echter niet voldoende om ons ervan te weerhouden om:

“Ef. 4:14: als de vloed bewogen en omgevoerd worden met allen wind der leer, door de bedriegerij der mensen, door arglistigheid, om listiglijk tot dwaling te brengen;

Daarvoor moeten we de juiste leer hebben die rechtstreeks op ons van toepassing is; we moeten onze “lendenen omgord hebben met de waarheid”, zie Efeziërs 6:14:

“Staat dan, uw lenden omgord hebbende met de waarheid,.....”.

Dit is de reden waarom de tweede noodzaak om Jezus te prediken, “**naar de openbaring der verborgenheid**”, zo essentieel is.

Tallose kerken prediken Jezus, maar de manier waarop Hij wordt gepredikt verschilt en dat doet er enorm toe. We stichten de kerk niet, noch verheerlijken we Christus als we Hem en Zijn leer prediken in strijd met de manier waarop Hij het nu gebiedt. Paulus waarschuwt dat, “*gelijk de slang Eva door haar arglistigheid bedrogen heeft*”, 2 Kor. 11:3, zijn er ook mensen die een ander Evangelie hebben aangenomen die niet door Paulus is verkondigd, 2 Kor. 11:4.

“2 Kor. 11:3-4: 3 Doch ik vrees, dat niet enigszins, gelijk de slang Eva door haar arglistigheid bedrogen heeft, also uw zinnen bedorven worden, om af te wijken van de eenvoudigheid, die in Christus is.4 Want indien degene, die komt, een anderen Jezus predikte, dien wij niet gepredikt hebben, of indien gij een anderen geest ontvingt, dien gij niet hebt ontvangen, of een ander Evangelie, dat gij niet hebt aangenomen, zo verdroegt gij hem met recht.

Eén van de meest gebruikelijke manieren waarop mensen een andere Jezus prediken, is door Hem te prediken volgens de profetie, wat inhoudt dat ze de Evangeliën en de Algemene Brieven (Hebr. t/m Judas) gebruiken om de leer van Christus, vanuit Zijn aardse bediening, te onderwijzen, alsof deze rechtstreeks toepasbaar is op ons vandaag de dag. Romeinen 15:8 vertelt ons:

*“.....dat Jezus Christus een dienaar geworden **is** der besnijdenis, vanwege de waarheid Gods, opdat Hij bevestigen zou de beloftenissen der vaders;*

Van de vertaler: De King James Bible zegt:

*“Rom. 15:8: Now I say that Jesus Christ **was** a minister of the circumcision for the truth of God, to confirm the promises made unto the fathers: (*) Ziet u het verschil?*

Einde citaat

Beloften die in het Oude Testament zijn gedaan en in de Evangeliën zijn vervuld, komen zeker niet in aanmerking om de “verborgenheid” die: “van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest” te worden genoemd, zoals Paulus beschrijft in Romeinen 16:25.

Het gebruik van de verleden tijd “was” (*) door Paulus in Romeinen 15:8 om de bediening van Jezus aan Israël te beschrijven is opmerkelijk, vooral als je bedenkt dat hij een paar verzen later de tegenwoordige tijd gebruikt bij de bediening die de opgestane Christus hem gaf, zie Rom. 15:15-16. Er had duidelijk een verandering plaatsgevonden.

*“Rom. 15:15-16: 15 Maar ik heb u eensdeels te stoutelijker geschreven, broeders, u als wederom dit indachtig makende, om de genade, die mij van God gegeven is;16 **Opdat ik een dienaar van Jezus Christus zij onder de heidenen**, het Evangelie van God bedienende, opdat de offerande der heidenen aangenaam worde, geheiligd door den Heiligen Geest.*

Met betrekking tot Pinksteren stelt Petrus duidelijk dat de gebeurtenis, en zijn boodschap, er één van “profetie” is en niet “de openbaring der verborgenheid” wanneer hij zegt:

“Maar dit is het, wat gesproken is door den profeet Joel” (Hand. 2:16).

Paulus maakt echter net zo duidelijk dat “de verborgenheid” aan hem werd gegeven. Hij zei:

“Ef. 3:1-3: 1 Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt.2 Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u;3 Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze verborgenheid, (gelijk ik met weinige woorden te voren geschreven heb;

Vergelijk dit met:

“Ef. 3:7-9: 7 Waarvan ik een dienaar geworden ben, naar de gave der genade Gods, die mij gegeven is, naar de werking Zijner kracht.⁸ Mij, den allerminste van al de heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie te verkondigen den onnaspeurlijken rijkdom van Christus,⁹ En allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid zij, die van alle eeuwen verborgen is geweest in God, Welke alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus;

Als Paulus zegt: ‘Om deze oorzaak’, wijst hij erop dat zijn roeping en apostelschap hem specifiek zijn gegeven voor de onthulling van de openbaring van de verborgenheid.

Hij vertelt degenen in Kolosse hetzelfde:

*Kol. 1:25-26: 25 Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods;²⁶ Namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, **maar nu** geopenbaard is aan Zijn heiligen;*

Vergelijk dit met:

“Kol. 1 23: 23 Indien gij maar blijft in het geloof, gefondeerd en vast, en niet bewogen wordt van de hope des Evangelies, dat gij gehoord hebt, hetwelk gepredikt is onder al de creature, die onder den hemel is; van hetwelk ik Paulus een dienaar geworden ben;

Tegen onze niet-dispensationale vrienden moet ik zeggen dat ik niet zeker weet hoe het ‘**maar nu**’ ‘**toen**’ kan betekenen.

De enige manier waarop een gelovige bevestigd/versterkt kan worden in “de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring van de verborgenheid” is door middel van dezelfde middelen die Paulus aan de Romeinen, Kolossenzen en Efeziërs vertelde – door zijn onderwijs. Verwijzend naar zijn geschriften zegt Paulus:

*“Ef. 3:4-5: 4 Waaraan gij, dit lezende, kunt bemerken mijn wetenschap, in deze verborgenheid van Christus),⁵ Welke in andere eeuwen den kinderen der mensen niet is bekend gemaakt, gelijk zij nu is geopenbaard aan Zijn heilige **apostelen en profeten**, door den Geest;*

Van de vertaler:

Ten tijde van de apostel Paulus waren er ook apostelen en profeten.

*“Handelingen 14:14: Maar de **apostelen**, Barnabas en Paulus, dat horende, scheurden hun klederen, en sprongen onder de schare, roepende,*

*“1 Kor. 14:29: En dat twee of drie **profeten** spreken, en dat de anderen oordelen.*

*“1 Thess. 2:6: Noch zoekende eer uit mensen, noch van u, noch van anderen; hoewel wij u tot last konden zijn als Christus' **apostelen**;*

“1 Thess. 1:1: Paulus, en Silvanus, en Timotheus, aan de Gemeente der Thessalonicensen, welke is in God den Vader, en den Heere Jezus Christus: genade zij u en vrede van God, onzen Vader, en den Heere Jezus Christus.

Zie ook Ef. 4:11:

*“10 Die nedergedaald is, is Dezelfde ook, Die opgevaren is verre boven al de hemelen, opdat Hij alle dingen vervullen zou. 11 En Dezelfde **heeft** gegeven sommigen tot **apostelen**, en sommigen tot **profeten**, en sommigen tot **evangelisten**, en sommigen tot **herders en leraars**;*

Let op: “Dezelfde HEEFT gegeven” (verleden tijd) er staat niet “Dezelfde geeft”!

Einde citaat

De prediking van Jezus “naar de profetie” in plaats van “naar de verborgenheid” heeft tot talloze fouten geleid, en het resultaat is verdeeldheid binnen de kerk geweest, wat geheel in tegenspraak is met het verlangen van Christus naar eenheid, zie: 1 Kor. 6:17; Ef. 4:3; Fil. 1:27; 2:2:

“1 Kor. 6:17: Maar die den Heere aanhangt, is één geest met Hem.

“Ef. 4:3: U benaarstigende te behouden de enigheid des Geestes door den band des vredes.

“Fil. 1:27: Alleenlijk wandelt waardiglijk het Evangelie van Christus, opdat, hetzij ik kom en u zie, hetzij ik afwezig ben, ik van uw zaken moge horen, dat gij staat in een geest, met een gemoed gezamenlijk strijdende door het geloof des Evangelies;

“Fil. 2:2: Zo vervult mijn blijdschap, dat gij moogt eensgezind zijn, dezelfde liefde hebbende, van één gemoed en van één gevoelen zijnde.

Opnieuw moeten Christenen zich afvragen of zij de fout van Israël willen herhalen door de duidelijke aanwijzingen van God NIET op te volgen.

DE SCHRIFTEN VAN DE PROFETEN

*“Rom. 16:25-26: 25 **Hem nu, Die machtig is u te bevestigen**, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest; 26 Maar nu geopenbaard is, en **door de profetische Schriften**, naar het bevel des eeuwigen Gods, tot gehoorzaamheid des geloofs, onder al de heidenen bekend is gemaakt;*

Het derde vereiste dat Paulus opsomt om bevestigd te kunnen worden, is ‘door de profetische Schriften’. Sommigen suggereren dat, wanneer Paulus dit zegt, hij naar zijn eigen brieven verwijst. Velen betwijfelen of het Lichaam van Christus de Oud Testamentische geschriften, aan Israël, nodig heeft om “bevestigd” te worden. Ze wijzen op het feit dat Paulus een profeet was, zie 1 Kor. 13:2 vgl. 1 Kor. 12:28; Ef. 4:11 (*), en de Schrift schreef, vgl. 2 Petr. 3:16 (**), en dus past hij in de referentie. Dit is zeker een geldig punt; het lijkt echter niet de beste verklaring te zijn voor Paulus' bedoelingen, en het lijkt een beetje overbodig, gezien zijn eerdere punt over de openbaring van de verborgenheid waarnaar in zijn brieven wordt verwezen.

(*)--“1 Kor. 13:2: En al ware het dat ik de gave der profetie had, en wist al de verborgenheden en al de wetenschap; en al ware het, dat ik al het geloof had, zodat ik bergen verzette, en de liefde niet had, zo ware ik niets.

*“1 Kor. 12:28: En God **heeft** er sommigen in de Gemeente gesteld, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, daarna krachten, daarna gaven der gezondmakingen, behulpzels, regeringen, menigerlei talen.*

“Ef. 4:11: En Dezelfde heeft gegeven sommigen tot apostelen, en sommigen tot profeten, en sommigen tot evangelisten, en sommigen tot herders en leraars;

(**)--“2 Petr. 3:16: Gelijk ook in alle zendbrieven, daarin van deze dingen sprekende; in welke sommige dingen zwaar zijn om te verstaan, die de ongeleerde en onvaste mensen verdraaien, gelijk ook de andere Schriften, tot hun eigen verderf.

Het is de moeite waard om op te merken dat de bewoordingen die in Romeinen 16 worden gebruikt precies overeenkomen met de woorden die Christus sprak in Mattheüs 26:56, wat een duidelijke verwijzing is naar het Oude Testament.

“Doch dit alles is geschied, opdat de Schriften der profeten zouden vervuld worden. Toen vluchtten al de discipelen, Hem verlatende.

Ik wil er ook op wijzen dat het Paulus was die zei:

*“2 Tim. 3:16-17: 16 **Al** de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is; 17 Opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaaktelijk toegerust.*

Dit vers alleen al verklaart nadrukkelijk dat **al** de Schrift noodzakelijk is voor een gelovige om volledig toegerust te zijn. Maar dit is niet de enige aanwijzing, maar wanneer Paulus zegt *“de profetische Schriften”*, spreekt hij over de gehele Schrift, en het Oude Testament in het bijzonder.

Is het mogelijk om “bevestigd” te zijn en geen hoop te hebben? Welnu, interessant genoeg ligt tussen de vele kernen van waarheid in de Romeinenbrief een prachtige passage die ons vertelt dat, hoewel de verborgenheid, en het Lichaam van Christus, ‘verborgen waren in God’, zie Ef. 3:9:

“En allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid zij, die van alle eeuwen verborgen is geweest in God, Welke alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus;

.....en pas door Paulus geopenbaard zijn, wij in het hele Oude Testament nog steeds in de gedachten van God waren en dat de dingen die Hij inspireerde om te worden geschreven bedoeld waren om ons te helpen hoop te hebben:

“Rom. 15:4: Want al wat te voren geschreven is, dat is tot onze lering te voren geschreven, opdat wij, door lijdzaamheid en vertroosting der Schriften, hoop hebben zouden.

Zeker, er zijn geen ijdele woorden bij God, en volgens dit vers heeft Hij het Oude Testament als noodzakelijk voor ons aangemerkt omdat het hoop bevestigt. Het Oude Testament is misschien niet aan ons geschreven, en veel dingen zijn vandaag de dag niet van toepassing, maar voor ons is dat zeker wel het geval. Het zou een vergissing zijn om de vele waarheden uit het Oude Testament, die vandaag de dag nog steeds van toepassing zijn, te negeren: zaken als Gods karakter en dat ongeacht hoeveel tijd er verstrijkt, God Zijn beloften houdt, en dat Hij alleen de Schepper en Rechter van alle dingen is.

Vaak gebruiken we Genesis om de basis te leggen voor één man en één vrouw in het huwelijk, de rol van het gezin, en het ontstaan en doel van de overheid. Het is waar dat Paulus ook een aantal van deze dingen onderwees, maar ik moet nog een collega-pastor ontmoeten die niet gelooft dat mensen herhaling nodig hebben in hun onderwijs, en het lijkt nogal duidelijk dat God hetzelfde gelooft.

Een andere overweging is dat progressieve openbaring het idee is dat de huidige waarheden zijn gebouwd op het fundament van eerdere openbaring, zie 2 Tim. 2:8, namelijk Christus:

“1 Kor. 3:11: Want niemand kan een ander fundament leggen, dan hetgeen gelegd is, hetwelk is Jezus Christus.

Hoewel het evangelie van vandaag niet in het Oude Testament te vinden is, werd de basis voor ieder evangelie al in Genesis 3:15 gelegd, met de eerste hint van een komende Verlosser voor de mensheid.

“Gen. 3:15: En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad; datzelve zal u den kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen.

Zoals John Newton prachtig zei: “Verbazingwekkende genade! Hoe zoet is het geluid dat een ellendeling als ik heeft gered!’ Maar hoe kunnen we Gods verbazingwekkende genade werkelijk begrijpen als we geen compleet beeld hebben van Gods rechtvaardige normen, die in de wet worden geopenbaard?

*“Rom. 3:20: Daarom zal uit de werken der wet geen vlees gerechtvaardigd worden, voor Hem; **want door de wet is de kennis der zonde.***

Om door God te worden bevestigd, moet een persoon door God worden bevestigd, en Romeinen 16:25-26 vertelt ons hoe.

*“Rom. 16:25-26: 25 Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar **mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid**, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest; 26 Maar nu geopenbaard is, en **door de profetische Schriften**, naar het bevel des eeuwigen Gods, tot gehoorzaamheid des geloofs, onder al de heidenen bekend is gemaakt;*

- Paulus' “mijn evangelie” (v. 25).
- De “prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid” (v. 25).
- De “de profetische Schriften” (v. 26).

Maar let op de volgorde die Paulus geeft – ongetwijfeld door inspiratie van de Heilige Geest. Niemand kan bevestigd worden zonder eerst het evangelie te geloven dat vandaag de dag van kracht is: Paulus zijn: “mijn evangelie”, zie 1 Kor.15:3-4:

“3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; 4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;

Waarom moeten we dat evangelie geloven?

“Rom. 4:25: Welke overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking.

Vervolgens moeten we de onderscheidende boodschap en leer begrijpen die rechtstreeks op ons van toepassing is, namelijk de openbaring der verborgenheid. Het verkeerd toepassen van leerstellingen of het gebruiken van instructies die voor iemand anders bedoeld zijn, helpt ons niet, maar hindert ons.

Ten slotte moeten we onze ‘neus in het Boek’ houden, zoals mijn oude predikant altijd zei. Dat betekent het hele Boek. God heeft ons veel grote dingen gegeven, en dit Boek, Zijn Boek, is daar één van de belangrijkste van.